

Сценарій перформансу

«Жива абетка: від рукопису до чату»

Дійові особи

- Літописець
- Учень-монах
- Жива Літера
- Козак-читач
- Друкар Іван Федоров
- Шевченко
- Радянський вчитель
- Дисидент
- Сучасні школярі з телефонами
- Хор учнів

СЦЕНА 1. «Тіні минулого»

(Затемнена сцена. Звучить дзвін. На фоні — мелодія давньоруського співу.)

Літописець (пише гусиним пером):

«І буде слово вічним свідком землі нашої...»

Учень-монах (читання з книги):

«Аз, буки, веде...»

(Виходить Жива Літера у світлому вбранні з літерами на плащі.)

Жива Літера:

«Я народилася в келіях і літописах.

Я — українська абетка.

Мене творили, щоб слово жило в серцях».

СЦЕНА 2. «Мандрівка крізь час»

(На екрані — старовинна друкарня. Виходить Іван Федоров.)

Друкар:

«Я вистояла, я вижила.

Бо мене берегли у родинях, у піснях, у душах».

СЦЕНА 5. «Сьогодні»

(На сцені — школярі з телефонами, сміються, переписуються. Один читає повідомлення суржиком.)

Учень 1:

«Пріветік! Ти йдьош на двіж?»

Учень 2 (усміхається, виправляє в телефоні):

«Привіт! Йдеш на вечірку?»

Жива Літера (в центрі):

«Я можу бути у мемах і чатах,
у піснях ТікТок і наукових статтях.

Але я завжди — українська.

Я жива, поки ви мною говорите!»

ФІНАЛ

(Усі учні виходять на сцену з великими літерами. Складають слово «УКРАЇНА».)

Хор:

«Мова єднає нас!

Мова — наш дім!

Мова — це Україна!»

(Звучить сучасна українська пісня, аплодисменти.)